

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.053/2011/5. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Sipos és Moskovits Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Sipos Attila ügyvéd, cím) által képviselt felperes neve ny.-i (cím) lakos felperesnek - a Dr. Molnár Tamás ügyvéd (cím) által képviselt alperes neve, címe alperes ellen társadalmi szervezet határozatának felülvizsgálata iránt indított perében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4.P.21.592/2010/9. számú ítélete ellen az alperes által 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a szövegezésbeli helyesbítéssel hagyja helyben, hogy a bíróság az alperes intézőbizottsága 2010. október 18-án kelt határozatát megsemmisíti.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 15 000 (Tizenötezer) forint fellebbezési eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes az alperes tagja.

A Sz. Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Földművelésügyi Igazgatóság Vadászati és Halászati Osztálya a 2010. június 25-én kelt határozatával a felperest a vadászat rendje megsértése miatt 20 000 forint vadvédelmi bírsággal sújtotta és vadászjegyét 5 hónapi időtartamra visszavonta. A határozat indokolása szerint a felperes 2009. augusztus 16-án az egyéni vadászati naplóban a 458. sorszámon 19 óra 30 perces kezdettel a 13-as lesre volt beiratkozva, azonban az egyéni vadászat ideje alatt az egyéni vadászati naplóban nem rögzített módon a leshelyet 1 óra 30 percre elhagyta, a leshelytől halló- és látótávolságon kívülre távolodott, amivel balesetveszélyt idézett elő. A határozat 2010. július 19-én emelkedett jogerőre.

A felperes ezt követően a fegyvertartási engedélyét a Ny.-i Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztályánál leadta.

A vadásztársaság intézőbizottsága 2010. október 18-án hozott határozatot:

„A T.-i alperes 2010. október 18. napján értékelte felperes (szül. ideje., an.:) tagsági helyzetét. Az intézőbizottság az alapszabály 12. § b) pontja (törléssel), valamint ugyanezen 12. § (2) bekezdésének: „Az intéző bizottság törli a nyilvántartásból azt a tagot, aki meghalt, aki kilépett, **akinek lőfegyver-tartási engedélyét jogerősen visszavonták** ...” Az 1996. évi LV. törvény 59. §, valamint a 253/2004. (VIII. 31.) Korm. rendelet 5. §, 24. § alapján nevezett személy hivatalból a törvény erejénél fogva fegyvertartási engedéllyel nem rendelkezik, az alapszabály I. fejezet 2. § 1. pontja alapján az egyesület tagja **csak vadász** lehet, valamint az alapszabály II. fejezet 1. pontja „a vadásztársaság tagja lehet minden olyan nagykorú magyar állampolgár, aki a vadászat gyakorlására a **jogszabályokba**, az **Alapszabályzatban** és a házi szabályzatban előírt **feltételeknek** megfelel ... fentiekre tekintettel az intézőbizottság tagsági viszonyát: **törléssel megszüntette.**”

A felperes keresetében az intézőbizottság határozatának megsemmisítését és az alperes költségben való marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy lőfegyvertartási engedélyét nem vonták vissza, így az intézőbizottság a vadásztársaság alapszabálya felhívott szakasza alapján tagsági viszonyát nem szüntethette volna meg.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes költségben való marasztalását kérte. Azzal érvelt, hogy a fegyvertartási engedély felperes részéről történő visszaadása tulajdonképpen a fegyvertartási engedély visszavonását jelenti, a felperes joggal való visszaélést valósított meg akkor, amikor nem várta meg a fegyvertartási engedély bevonásáról szóló határozat meghozatalát. Utalt a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény (a továbbiakban: Vt.) 59. §-ára, mely szerint vadász az a személy lehet, aki rendelkezik:

- a) vadászjeggyel vagy vadászati engedéllyel
- b) vadász-lőfegyvertartási engedéllyel.

Bármely feltétel hiánya önmagában kizárja azt, hogy az adott személy vadásznak minősülhessen. Hivatkozott a fegyverekről és lőszerekről szóló 253/2004. (VIII. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R) 3. § (1) bekezdés f) pontjára, amely kimondja, hogy nem lehet kiadni annak a személynek lőfegyvertartási engedélyt, „... aki ellen jogosulatlan vadászat, természetvédelmi szabálysértés elkövetése miatt büntetést szabtak ki vagy intézkedést alkalmaztak, a szabálysértési határozat jogerőre emelkedésétől számított 2 évig”. Az R. 5. §-a pedig úgy szól, hogy „az engedélyt haladéktalanul vissza kell vonni, ha a kiadásnak valamely feltétele később megszűnik”. Álláspontja szerint mindezek alapján a vadásztársaság intézőbizottsága az alapszabály 12. §-a értelmében jogszerű döntést hozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletében az intézőbizottság 2010. október 18-án kelt azon határozatát, mellyel a felperes tagsági viszonyát törléssel megszüntette, hatályon kívül

helyezte. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 50 000 forint perköltséget.

A határozat indokolásában idézte a vadásztársaság alapszabálya 12. § b) pontját, valamint 12. § 2. pontját, kifejtette, hogy e szabályokat szigorúan kell értelmezni, nincs helye annak, hogy az egyesület bármely szerve, mintegy hatóságként eljárva, e tételes jogi rendelkezéseket értelmezve megállapítsa azt, hogy adott tényállás mellett az általa felhívott rendelkezésekre alapítva visszavonták volna a lőfegyvertartási engedélyét. Az alperes nyilatkozata csupán feltételezésen alapszik, amelyre döntést alapítani nem lehet. Tekintettel arra, hogy a felperes lőfegyvertartási engedélyét jogerős határozattal nem vonták vissza, ez okból az alperes határozata jogszabálysértő, ezért a bíróság azt az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (Etv.) 12. §-a alapján hatályon kívül helyezte. Megjegyezte, hogy a perbeli jogvita elbírálása szempontjából irreleváns az alperes azon álláspontja, hogy a Vt. rendelkezéseit értelmezve a felperes vadásznak minősül-e vagy sem.

A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes képviselőjének munkadíjából és a felperes által lerótt illetékből álló perköltség megfizetésére.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását és a felperes költségben való marasztalását kérte, másodsorban indítványozta a határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára kötelezését. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást tévesen állapította meg, abból téves jogi következtetéseket vont le, illetve nem tett eleget tényállás megállapítási és indokolási kötelezettségének.

Megismételte az elsőfokú eljárás során kifejtett álláspontját a Vt. és az R. korábban felhívott szakaszaira való utalással, s hangsúlyozta, hogy a felperesnek a vadászjegyét visszavonták, ettől kezdve lőfegyvertartási engedéllyel jogszerűen már nem rendelkezett. Az ugyanis a jogszabály erejénél fogva azonnali hatállyal - mintegy - visszavonásra került és ez megalapozta az intézőbizottság határozatát. Hangsúlyozta, hogy a felperes azzal, hogy a lőfegyvertartási engedélyét visszaadta, megelőzte a lőfegyvertartási engedély visszavonásáról szóló határozat meghozatalát - ezzel joggal való visszaélést valósított meg -, de a kettő tulajdonképpen egyenértékű jogintézmény, ezért téves a megyei bíróság ítéletének azon megállapítása, hogy az intézőbizottság a határozatát feltételezésre alapozva hozta meg. Álláspontja szerint a bíróságnak vizsgálnia kellett volna a fegyvertartási engedély leadásának okát, az ezzel kapcsolatos eljárást, mert az a felperes érvelésével szemben nem az általa tanúsított jogkövető magatartást jelenti, hanem az alperes megítélése szerinti joggal való visszaélést. Kiemelte, hogy a felperes már nem minősül vadásznak, így a vadásztársaság tagja sem lehet.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes költségben való marasztalását kérte. Rámutatott, hogy a vadászjegy visszavonásáról nem szabálysértési hatóság hozott határozatot, hanem közigazgatási szerv. Előadta, hogy ha a lőfegyvertartási engedélyét nem adja le, akkor annak visszavonásáról született volna határozat, ám ez esetben tárolási díjat kellett volna fizetnie, s az engedély leadásával ezt kerülte el. Megjegyezte, hogy időközben mind a vadászjegyét, mind a

lőfegyvertartási engedélyét visszakapta. Hangsúlyozta, hogy a vadásztársaság alapszabálya 12. § (2) bekezdése egyértelmű rendelkezést tartalmaz arról, hogy mikor lehet törölni a tagot a vadásztársaság tagjainak sorából, ám az adott esetben a feltétel nem valósult meg.

Az alperes észrevételében kiemelte, hogy bár a felperes valóban nem szabálysértést követett el, de nem vitásan jogszabályt szegett. Rámutatott, hogy maga a felperes is elismeri, hogy vadászlőfegyver tartására nem lenne jogosult, az illetékes hatóságnak, a rendőrségnek nem mérlegelés után hozott határozatával kellett volna a lőfegyvertartási engedély visszavonásáról döntenie, hanem az ilyen tartalmú határozat hozatala jogszabályi kötelezettsége lett volna. Álláspontja szerint irreleváns, hogy az események óta kapott-e a felperes új fegyvertartási engedélyt. Megismételte, hogy a feltételek hiányában felperes nem minősül vadásznak, ezért nem lehet a vadásztársaság tagja, így a tagok sorából törölni kell.

A fellebbezés alaptalan.

A vadásztársaság, mint társadalmi szervezet önkormányzattal rendelkező közösség, amely maga határozza meg működésének szabályait és a szabályok megsértésének következményeit. Maga dönt arról, hogy milyen feltételekkel teszi lehetővé a tagsági viszony létesítését, illetve megszűnését. Bíróági úton történő beavatkozásra csak akkor van lehetőség, ha a társadalmi szervezet tevékenysége kifejezett jogszabályi rendelkezésbe ütközik. Az egységes bírói gyakorlat szerint törvénysértésként értékelendő az is, ha a keresettel támadott határozat a társadalmi szervezet alapszabályát sérti.

A társadalmi szervezet - a törvények keretei között - maga határozza meg működésének szabályait és e szabályok megsértésének következményeit (BH. 1997. évi 250. jogeset).

Az Etv. 6. § (1) bekezdése kimondja, hogy a társadalmi szervezet alapszabálya az abban meghatározott célkitűzéseknek megfelelően biztosítja a szervezet demokratikus, önkormányzati elven alapuló működését, elősegíti a tagok jogainak és kötelességeinek érvényesülését.

Az alperes hatályos alapszabálya II. fejezete tartalmazza a tagsági viszony keletkezésére, a tagok jogaira, kötelezettségeire, valamint a tagsági viszony megszűnésére vonatkozó szabályokat.

Az 1. pont első mondata szerint: „A vadásztársaság tagja lehet minden olyan nagykorú magyar állampolgár, aki a vadászat gyakorlására a jogszabályokban, az alapszabályban és a házi szabályzatban előírt feltételeknek megfelel.”

A 12. § szerint: „A tagsági viszony megszűnik:

- a) kizárással
- b) törléssel
- c) kilépéssel
- d) a tag halálával, valamint
- e) a vadásztársaság feloszlásával, illetőleg jogutód nélküli megszűnésével.

1. Kizárás csak fegyelmi határozattal rendelhető el.
2. Az intézőbizottság törli a nyilvántartásból azt a tagot, aki meghalt, aki kilépett, akinek lőfegyvertartási engedélyét jogerősen visszavonták, továbbá azt, aki az előírt vagyoni hozzájárulási vagy tagdíjfizetési kötelezettségének önhibájából 3 hónapja - írásban történő felszólítás kézhezvételétől számított 15 napon belül - nem tett eleget. A törlésről szóló határozatot 3 napon belül meg kell küldeni az illetékes rendőrkapitányságnak, valamint a tag halálának esetét kivéve - a törölt tagnak."

Az alapszabály idézett felsorolása taxatív, ami azt jelenti, hogy csak a nevesített esetek megtörténteikor kerülhet sor a tagsági viszony törléssel való megszüntetésére, más okokból nem.

Az intézőbizottság eljárása során kötve van az alapszabály rendelkezéseihez.

A tagsági viszony törléssel való megszüntetésének feltételeit a létesítő okirat egyértelműen, félreérthetetlenül meghatározza, olyannyira, hogy azok értelmezést, vizsgálódást nem igényelnek, az alapszabályban írt feltételek bekövetkezésekor az intézőbizottságnak mindössze azt kell megállapítania, hogy a törlést megalapozó tény bekövetkezett-e s ezt megállapítván ahhoz magyarázatot sem kell fűzni, abból következtetéseket sem kell levonni, csupán a tagsági viszony törléssel való megszüntetését kell deklarálni.

Ebből következően, ha a tag lőfegyvertartási engedélyét jogerősen visszavonták, ő a tagnyilvántartásból törlendő, ám amennyiben a visszavonás nem történt meg, ezen okból a tagsági viszonya nem szüntethető meg.

Nem vitás, hogy a felperes lőfegyvertartási engedélyét nem vonták vissza, így az alapszabály 12. § 2. pont harmadik fordulatában meghatározott törlési ok nem valósult meg, az intézőbizottság e címen hozott döntése az alapszabályba ütközik, jogszabálysértő.

Nincs jelentősége annak, hogy a felperes az engedély leadásával milyen eljárást előzött meg és mi okból járt el így. Az intézőbizottság határozata törvényességének vizsgálata szempontjából az egyetlen figyelembe veendő tény az, hogy visszavonták-e a fegyvertartási engedélyét vagy sem.

A per elbírálása szempontjából - a fellebbezésben írt fejtegetés ellenére - a lőfegyvertartási engedély önkéntes leadása, illetve az engedély hatóság általi visszavonása nem azonos jogintézmény, azok csak akkor lennének ilyennek tekinthetők, ha az alapszabály azt tartalmazná, hogy azt kell törölni a nyilvántartásból, aki nem rendelkezik fegyvertartási engedéllyel.

A bíróságnak nem kellett vizsgálnia a lőfegyvertartási engedély leadásának okát, a felperes eljárásának indokait, mert ez nem volt a per tárgya. A Pp. 3. és 215. §-ának rendelkezései alapján a bíróságnak a perben arról kellett döntenie, hogy a keresettel támadott határozat törvénytört-e vagy sem.

A jogvita elbírálása szempontjából az is irreleváns, hogy a felperes a Vt. értelmében vadásznak minősül-e, a vadászjegy és a lőfegyvertartási engedély hiányában ugyanis a tagsági viszonya megszüntetéséről az alperes intézőbizottsága nem erre tekintettel rendelkezett, az alapszabály idézett 12. §-a nem ad lehetőséget a tagsági viszony ilyen címen való megszüntetésére.

Az Etv. 10. §-a szerint indult perben az Etv. 16. § (2) bekezdés a) pontjának megfelelő alkalmazásával a bíróság jogszabálysértés esetén is csak megsemmisítő ítéletet hozhat. (Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiuma KK. 1. számú állásfoglalás VII. pont)

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes javára fellebbezési eljárási költség megtérítésére, e címen a felperes képviselőjének munkadíját számolta el, amelynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján határozta meg.

Az ítéletábra a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján bírálta el tárgyaláson kívül.

D e b r e c e n, 2011. március 8.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Senyei György s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -